

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5547/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ацо Васојевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Емил Турковић, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обојица из ..., чији је заједнички пуномоћник Исмет Хаџић, адвокат из, ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 172/20 од 08.04.2020. године, на седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ВВ и ГГ, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 172/20 од 08.04.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ВВ и ГГ, изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 172/20 од 08.04.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници П 137/2018 од 17.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је утврђено да је тужени ББ сметао тужиоца у последњој мирној и фактичкој државини права установљене службености прикључка на водоводну мрежу и шахту за воду, која се налази на послужној парцели број .../... КО ..., уписана на име ДД у лн ... КО ..., на начин ближе описан овим ставом изреке, чиме је онемогућио тужиоца да користи воду са водоводне мреже, па је наложено туженом да успостави пређашње стање и омогући тужиоцу да користи воду са водоводне мреже и да се убудуће уздржи од сличног сметања. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да су тужени ВВ и ГГ сметали тужиоца у последњој мирној и фактичкој државини права установљене службености прикључка на водоводну мрежу и шахту за воду, која се налази на послужној парцели број .../... КО ..., уписана на име ДД у лн ... КО ..., на начин ближе описан овим ставом изреке, чиме би онемогућили тужиоца да користи воду са водоводне мреже, и да се наложи туженима да успоставе пређашње стање и омогуће тужиоцу да користи воду са водоводне мреже и да се убудуће уздрже од сличног сметања. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу накнади трошкове поступка од 17.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 172/20 од 08.04.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе странака и првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужених ВВ и ГГ у делу који се односи на став други изреке првостепеног решења, због непостојања правног интереса.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени ВВ и ГГ су изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о парници због сметања државине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, односно не постоји потреба за тумачењем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права и уједначавања судске праксе. Побијаним правноснажним решењем потврђено је и решење којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности првостепеног суда за поступање по тужби тужиоца који су изјавили тужени, што представља одлуку којом се поступак правноснажно не окончава, односно одлуку против које се не може изјавити ревизија, па самим тим се нема места ни примени института посебне ревизије, предвиђеног чланом 404. став 1. ЗПП, у овом делу. Осим тога, оспоравање овакве одлуке суда, у суштини представља указивање на битну повреду поступка, из којих разлога се сагласно члану 404. ЗПП ревизија не може изјавити. На основу изнетог Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 452. став 5. Закона о парничном поступку, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, што применом члана 452. став 5. ЗПП није дозвољено, то је и ревизија тужених недозвољена, јер је изјављена против одлуке, против које се по закону не може изјавити.

На основу изнетог, применом члана 413. у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић